

med hvilken Procent Selskabets Indtægt skal beskattes, skal udfindes ved til Aktiekapitalen af 1. Januar 1919 at lægge den faktisk indbetalte Aktiekapital — en Bestemmelse, der ikke synes mig at være noget urimeligt i —, bliver deraf Følgen, at med Hensyn til Beskatningen har det ingen Interesse for Selskaberne at udstede Friaktier, og naar dette ikke er Tilfældet, kan jeg ikke se nogen som helst fornuftig Grund til Friaktiers Udstedelse. Det, der nu bestemmes med Hensyn til Beskatning af Friaktier, er efter min Mening det, at der i Fremtiden ikke vil være noget, som hedder Friaktier. Bestemmelsens Vedtagelse vil følgelig ingen praktisk Betydning faa, hvorfor mit Parti ikke vil modsætte sig den, da den, saa vidt jeg forstaar, saa stærkt ønskes af de tre øvrige Partier.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Beskatning som Indtægt af Retten til i Tilfælde af, at et Selskab udvider sin Aktiekapital, at modtage Aktier til en lavere Kurs end den, hvortil Aktierne regelmæssigt noteres paa Børsen, havde mit Parti helst set, at Selskaberne havde haft Ret til at udstede Aktier til Pari og derover, uden at dette for Aktiemodtagerne i noget Tilfælde skulde betragtes som Indkomst. Da der imidlertid ikke kunde faas tilstrækkelig Tilslutning til det Standpunkt, og da Bestemmelserne i Udvalgets Affattelse sammenlignet med Affattelsen i de af Finansministeren forelagte Forslag betyder en ikke uvæsentlig Forbedring i Retning af Selskabernes frie Ret til at udvide Aktiekapitalen uden at skulle befrygte Indblanding fra Skattevæsenets Side i Aktionærernes private Forhold, har mit Parti kunnet tiltræde Forslaget, og det saa meget mere, som Selskaber, hvis Aktier ikke regelmæssigt noteres paa Børsen, efter Forslaget under alle Omstændigheder faar Ret til Udstedelse til Pari, uden at Retten til Modtagelse af Aktier vil blive beskattet som Indtægt.

Angaaende den højtærede Finansministers Opfattelse af Begrebet regelmæssig Notering paa Børsen kunde jeg meget ønske at høre den højtærede Minister udtale sig; specielt kunde jeg ønske at høre Ministerens Opfattelse af Bestemmelsen gaaende ud paa, at en mulig Omsætning paa Børsen af Aktier i et eller andet Selskab med halve Aars Mellemløb eller mere ikke kan betragtes som regelmæssig Notering.

Det Forslag, jeg her har omtalt, skal jo kaldes midlertidigt, og vi fra vor Side kan naturligvis meget gerne gaa med til,

at dette Ord „midlertidigt“ tages med. Jeg skulde imidlertid tro, at det, at Sætserne sættes ind i Hovedloven af 8. Juni 1912, ikke just peger ret stærkt i Retning af Midlertidighed, og jeg skulde mene, at de, der tror paa, at Ordet „midlertidigt“ i denne Forbindelse vil faa noget større at sige i Retning af, at vi i en nær Fremtid vil faa mindre Skatter, navnlig mindre Indtægtsskatter, vil blive skuffet. Selvfølgelig skulde det i høj Grad glæde mig, om det ikke gik saadan, men jeg nærer ingen som helst Tro til, at vi i de første Aar slipper billigere med Hensyn til Indkomstskat, end vi nu gør. Skulde end, hvad jeg haaber, Behovet for Staten i Retning af Penge blive formindsket i en nærmere Fremtid, ser jeg paa den anden Side saaledes paa hele Stillingen, at der ingen Tvivl kan være om, at Indtægterne her i Landet vil gaa stærkt ned, navnlig de større Indtægter, og Følgen vil da blive, at vi, naar vi skal have nogenlunde lige saa mange Penge ind i Kassen som nu, maa gaa op med Procenterne for de mindre Indkomster, og det er i Virkeligheden det, jeg befrygter vil ske.

Naar man imidlertid saaledes, ved Forandringen af Sætserne, i Virkeligheden rører ved Hovedbestemmelserne i Loven af 8. Juni 1912, kunde det synes naturligt, at man ogsaa kom ind paa andre Bestemmelser i Loven af 1912. Der er saaledes, og med god Grund, fremsat Ønske om at faa Fradragene forandret saaledes, at man i Fremtiden kunde fradrage et større Beløb, end man hidtil har kunnet. Dette Ønske er imidlertid for de smaa Indtægter faktisk imødekømt gennem den Ratebeskatning, der nu er foreslaet.

Af Punkter, som vi fra vor Side kunde ønske taget op til Revision, skal jeg nævne nogle enkelte. Vi maa vedblivende, at Hensyn til Ligeligheden i Næringslivet stærkt ønske, at man optager Bestemmelser angaaende Beskatning af Andelsselskaber og Brugsforeninger, og det saaledes at disse Virksomheder ikke mere faar en skattemæssig Præference. Vi har ogsaa tidligere slaaet til Lyd for, at Udlændinge skulde beskattes efter kortere Tids Forløb end det nu sker. Som Forholdet er nu skal Udlændinge have været her et Aar før de kan undergives Beskatning. Spørgsmaalet er ogsaa rejst i Efteraaret 1918, og da blev det meddelt fra Finansministerens Side, at man ønskede ikke at forhandle endeligt om denne Sag, da der vilde blive nedsat en nordisk Kommission om Sagen